

سُبْحَانَ الْمُطْفِفِينَ كَيْفَ ۙ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۗ وَرِسْتِ لَيْلٍ آتِيَةٍ

به اسم الله رحمان رحيم

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝^١ الَّذِينَ إِذَا كُتِبُوا عَلَيْهِمْ أَن يُقْرَأُوا ۙ قَالُوا سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

وای بر کم کنندگان * آنانیکه پیمانہ ستانند از مردم خواهند لبریز*

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝^٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ

وچون پیمانہ کنند به آنها یا وزن کنند به آنها دهند خسارہ.* آیا ندارند گمان آن گروه که آنها

مَبْعُوثُونَ^٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ^٥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ^٦ ط

مبعوث میشوند* بروز عظیم* روزیکه کنند قیام مردم پیش رب العالمیان.*

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ^٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ^٨ ط

نی! یقیناً کتاب فجار است در سجین.* و چه دهد ادراکت چیست سجین.*

كِتَابٍ مَّرْقُومٍ^٩ وَيَلُومُ^{١٠} الَّذِينَ يَكْذِبُونَ

کتاب مرقوم.^١* وای آن روز بر مکذبین* آنانکه میکنند تکذیب

(١) مرقوم: نوشته شده، رقم بندی شده، رقم نویسی شده، رقمی (DIGITALIZED)

بِیَوْمِ الدِّینِ ۱۱ ﴿۱۱﴾ وَمَا یُکَذِّبُ بِهِ إِلَّا کُلُّ مُعْتَدٍ أَثِیمٍ ۱۲ ﴿۱۲﴾ إِذَا

بروز دین. * و نمیکند تکذیب برآن الا بس متجاوز گنهکار * چون

تُنْتَلَىٰ عَلَیْهِ ائْتِنَا قَالِ اسَاطِیرُ الْاَوَّلِینَ ۱۳ ﴿۱۳﴾ کَلَّا بَلْ تُسَکِّتُ رَانَ

شود تلاوت بروی آیات ما، گوید "سطرهای پیشینان." * نی! بلکه زنگاریست

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا کَانُوا یَکْسِبُونَ ۱۴ ﴿۱۴﴾ کَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ یَوْمَئِذٍ

بر قلب هایشان آنچه میکنند کسب * هرگزنی! اینها از رب خود آنروز

لَهُجُوبُونَ^ط ١٥ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ^ط ١٦ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي

اند محجوب. * باز آنها شوند وصل جحیم. * باز میشود گفته اینست که

كُنْتُمْ بِهِ كَذِبُونَ^ط ١٧ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ^ط ١٨ وَ

بودید بر آن تکذیب گران. * نی! یقیناً کتاب ابرار است در عِلِّيِّينَ. * و

مَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ^ط ١٩ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ^ط ٢٠ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ^ط ٢١

چه دهد ادراکت که چیست عِلِّيُّونَ. * کتاب مرقوم * میدهند شهادت بر آن مقربین. *

إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ^{٢٢} عَلَى الْأَرَآئِكِ يُنظُرُونَ^{٢٣} تَعْرِفُ فِي

یقیناً ابرار اند در نعیم * بر تختها اند میکنند نظاره * می بینی در

وَجُوهِهِمْ نَضْرَةٌ النَّعِيمِ^{٢٤} يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ^{٢٥} خِتْمُهُ

چهره هایشان شادابی نعیم * می نوشند از رحیق مختوم^٢ * ختام آن

مِسْكِ^{٢٦} وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ^{٢٧} وَمِزَاجُهُ مِنْ

مشك. و از چنین باید کنند آرزو آرزو کنندگان. * و مزاج آن از

(٢) رحیق: شراب خالص، مختوم: مهر شده.

تَسْنِيْمٌ ۙ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۗ ^ط ۙ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

تسنیم * چشمه که مینوشد از آن مقربین. * یقیناً کسان مجرم

كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۗ ^ص ۙ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ۗ ^ز ۙ

همواره بر کسان ایماندار میخندیدند * و چون میرفتند بر آنها میکردند اغماض *

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۗ ^ز ۙ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا

و چون برمیگشتند نزد اهل خود برمیگشتند شادمان * و چون میدیدند آنها را میگفتند

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونٌ ﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ

یقیناً اینها اند گمراهان * و نبودند ارسال بر آنها محافظین. * امروز

الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾

کسان ایمان دار بر کفار میخندند * بر تختها میکنند نظاره. *

هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

آیا باشد ثواب دیگری برای کفار بر آنچه همواره میکردند فعل *